

styrelser nu har overfor Skolekommissionen, bortfalder, og derfor vilde det være heldigt, om Kommunalbestyrelserne blev noget rigeligere repræsenteret indenfor Skolekommissionen, for at de dog kunde faa nogen Indflydelse paa de Bestemmelser, som vedtages med Hensyn til Kommunens Skolevæsen. Det er dog dem, der skal bevilge de Penge, der skal til, og derfor er det ganske naturligt, at de bliver repræsenteret i noget rigeligere Maal, end det kunde ske i Følge Lovforslagets Bestemmelser. Men man vilde ogsaa gerne give Lejlighed til, at Kommunalbestyrelsen, Sogneraadet, hvis der i et Sogn eller en Kommune fandtes en eller anden særlig skolekyndig Mand, som man gerne vilde have ind i Skolekommissionen, kunde vælge en saadan Mand ind, saa at han kunde øve sin gode Indflydelse indenfor Skolekommissionen overfor de Bestemmelser, der tages med Hensyn til Skolevæsenet i vedkommende Kommune. Endvidere er der foreslaaet, at Sognepræsten eller den residerende Kapellan bliver født Medlem af Skolekommissionen, det findes under Ændringsforslag I c. Den nedsatte Kommission havde en saadan Bestemmelse i sit Forslag, ligesom den fandtes i Ministerens Forslag i Folketinget, dels fordi man mente, at det ikke var heldigt at overklippe den Forbindelse, der gennem mange Aarhundreder havde været mellem Kirken og Skolen, ganske pludseligt, men ogsaa fordi man var paa det rene med, at mange Steder vilde det være heldigt, om en Mand som Sognepræsten sad i Skolekommissionen. Man har endvidere foretaget den Forandring, at ingen, der er knyttet som Bestyrer, Lærer eller Lærerinde til nogen offentlig eller privat Skole i Kommunen, kan være Medlem af Skolekommissionen. Flertallet har ment, at det var urigtigt, idet den vedkommende derved kom i en mindre heldig Stilling overfor sine Kolleger i samme Kommune. Man har søgt at bøde paa den Mindreindflydelse som Lærerne derved eventuelt kunde faa, ved en anden Ændring, der gaar ud paa, at naar en Sag har været Genstand for Lærerraadets Forhandlinger, har dette Ret til at vælge 2 Medlemmer til i Skolekommissionens Møde at motivere den Indstilling, Lærerraadet er kommet til, og at deltage i Mødet angaaende denne Sag.

Man har endvidere ment, at det var heldigt, om der i store Kommuner, hvor der er mange Skoler, kan oprettes flere Skolekommissioner. Det er jo ogsaa saaledes i det foreliggende Forslag, men vi har ment, at naar der er flere Skolekommissioner

i en Kommune, vilde det være heldigt, at disse Kommissioner kunde træde sammen og danne et Udvalg, da der jo er Sager, som er fælles for samtlige Skoler og derfor ikke godt kan afgøres af hver enkelt Skolekommission for sig, men maa afgøres under et af samtlige Skolekommissioner. Da det imidlertid vilde være et meget besværligt Arbejde at samle alle Skolekommissioner, har man ment det rigtigt, at der dannedes et Udvalg af disse.

Det andet Hovedpunkt angaar § 12, den saakaldte Afskedigelsesparagraf. Der har lydt stærke Klager over den nugældende Lovs Bestemmelse, og jeg tror at kunne sige, at det er med Rette. Lærerne indtager efter denne Paragraf en Undtagelsestilling, idet de kan indstilles til Afsked uden noget egentligt Forsvar og uden at have Regres til nogen. De staar ganske værgeløse. Hvis et Sogneraad og en Skolekommission bliver enige om, at en Lærer skal have sin Afsked, kan han faa den. Som et Sogneraadsmlem nylig har sagt, er der ingen, der kan frelse en saadan Lærer fra at faa sin Afsked. Efter Ministeriets Forslag i Folketinget var det saaledes, at det var Ministeriet, der havde den afgørende Beslutning, naar der kom Indstilling fra Skolekommissionen eller Sogneraadet om, at en Lærer skulde afskediges eller ej. Det kom saa an paa Ministeriet, om det fandt, at Grundene var stærke nok til at afskedige den paagældende. Som den nugældende Lov er, afskediges de paagældende, uden at Ministeriet mener at have Magt til at modsætte sig det, og efter det foreliggende Forslag her er det jo saaledes, at det bliver om muligt endnu værre, endnu lettere at faa en Lærer eller Lærerinde afskediget. Flertallet har derfor stillet et Forslag, der gaar ud paa for det første at føre Paragraffens sidste Del tilbage til den Skikkelse, den havde ved Forelæggelsen i Folketinget, og dernæst tilføje en enkelt Sætning i det første Stykke saalydende: »fordi den paagældende ved eget utilbørligt Forhold i eller udenfor sin Embedsgering menes at være kommet i et saadant Misforhold osv.« Man har ment, at denne Ændring vilde være heldig, fordi det kan være i høj Grad uheldigt at bestemme, at hvis en Lærer kommer i Misforhold til Sognets Beboere, kan de indstille ham til Afskedigelse, enten han er skyldig i, at dette Misforhold er kommet til Stede eller ej. Det maa dog siges at være en stor Uretfærdighed. Hvis en Lærer uden Skyld, hvad overordentlig godt kan tænkes, kommer i et Misforhold til Sognets Beboere, vilde det dog være for Smed at rette Bager